

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
19 päivänä toukokuuta 1992 *

Asiassa C-29/91,

jonka Kantongerecht te Groningen (Alankomaat) on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen vireillä olevassa asiassa

Dr. Sophie Redmond Stichting

vastaan

Hendrikus Bartol ym.

ennakkoratkaisun työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti O. Due, jaostojen puheenjohtajat R. Joliet, F. A. Schockweiler ja F. Grévisse sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias ja M. Díez de Velasco,

julkisasiamies: W. Van Gerven,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet:

- Dr. Sophie Redmond Stichting, edustajanaan asianajaja R. Van Asperen, Groningen,
- Hendrikus Bartol ym., edustajinaan asianajajat T. Y. Miedema ja G. W. Brouwer, Groningen,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään oikeudellisen yksikön virkamiehet B. J. Drijber ja K. Banks,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Dr. Sophie Redmond Stichting -säätion ja komission 12.2.1992 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 24.3.1992 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Kantongerecht te Groningen on esittänyt 21.1.1991 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.1.1991, ETY:n perustamis-sopimuksen 177 artiklan nojalla joukon ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka koskevat työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26, jäljempänä direktiivi) tulkintaa.
- 2 Kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Sophie Redmondin säätiö (Dr. Sophie Redmond Stichting; kantajana) sekä Hendrikus Bartol ja kahdeksan muuta henkilöä (vastaajina).
- 3 Oikeudenkäyntiasiakirjoista käy ilmi, että pääasian kantaja on säätiö, joka huolehtii muun muassa tiettyihin yhteiskuntaryhmiin kuuluviin huumausaineiden väärinkäyttäjiiin kohdistuvasta avustustoiminnasta Alankomaissa. Vastajat ovat kyseisen säätiön kanssa työsopimuksen tehneitä työntekijöitä, joiden

työsopimuksiin sovelletaan Alankomaiden Burgelijk Wetboekin (siviililakikirja, jäljempänä BW) säännöksiä.

- 4 Kyseiselle säätiölle avustuksia, jotka olivat sen ainoa tulolähde, antanut Groningenin kunta lopetti avustukset 1.1.1991 alkaen ja siirsi ne Sigma-säätiölle, joka on toinen huumausaineiden väärinkäyttäjien avustustoimintaa harjoittava säätiö.
- 5 Sophie Redmond -säätiö, jolla ei siitä alkaen ollut enää minkäänlaisia tuloja, nosti Alankomaiden BW:n 1639w pykälän perusteella kanteen Kantongerecht te Groningenissa vaatien niiden työntekijöidensä, joita Sigma-säätiö ei ottanut työhön, kanssa tekemiensä työsopimusten purkamista.
- 6 Koska osa pääasian vastaajista vetosi BW:n 1639aa pykälän ja sitä seuraavien pykälien säännöksiin, jotka on sisällytetty BW:hen edellä mainitun direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeutta, Kantongerecht, joka on ensimmäisen ja samalla tässä asiassa ylimmän oikeusasteen tuomioistuin, on joutunut käsittelemään direktiivin tulkintaa. Se on päättänyt lykätä asian käsittelyä, kunnes yhteisöjen tuomioistuin on antanut ennakkoratkaisun seuraaviin kysymyksiin:
 - "a) Koskeeko työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY sisältämä käsite "yrityksen -- luovuttaminen toiselle työnantajalle sopimukseen perustuvan luovutuksen taikka sulautumisen kautta" myös sellaista tilannetta, jossa tukea antava toimivaltainen viranomainen päättää lopettaa tuen myöntämisen oikeushenkilölle, minkä seurauksena kyseisen oikeushenkilön toiminta päättyy kokonaan ja lopullisesti, ja siirtää samalla tuen toiselle, samaan tai samantapaiseen päämäärään pyrkivälle oikeushenkilölle, kun kyseisten kahden oikeushenkilön ja tukea myöntävän toimivaltaisen viranomaisen tavoite sekä niiden keskenään tekemä sopimus eivät rajoitu ensimmäisen oikeushenkilön asiakkaiden/potilaiden 'luovuttamiseen' toiselle oikeushenkilölle siinä määrin kuin se on mahdollista, vaan niiden tarkoituksena on myös se, että edellä mainittu toinen oikeushenkilö vuokraa kiinteistön, jonka vuokraamista varten toimivaltainen viranomainen aikaisemmin myönsi tukea ensimmäiselle oikeushenkilölle, sekä se, että toinen oikeushenkilö voi käyttää mahdollisimman paljon (ja niin suuressa määrin kuin se on suotavaa)

ensimmäisen oikeushenkilön tietoja ja voimavaroja (esimerkiksi henkilökunta)”?

- b) Onko vastaus edellä esitettyyn kysymykseen erilainen, jos edellä mainittuun toimenpiteeseen ei sisälly se, että ensimmäisen oikeushenkilön irtaimisto siirretään toiselle oikeushenkilölle?
- c) Onko sillä, että siirtämätön irtaimisto koostuu yksinomaan apuvälineistä, jotka on tarkoitettu edellä mainittuihin sosiaaliseen ja vapaa-ajan toimintaan, merkitystä mainittuun kysymykseen annettavan vastauksen kannalta?
- d) Voidaanko yhä puhua yrityksen (luovutetun osan) identiteetin säilymisestä, jos luovutus ei koske ensimmäisen oikeushenkilön edellä mainittua sosiaalista ja vapaa-ajan toimintaa, vaan sen harjoittamaa avustus-toimintaa?
- e) Onko viimeksi mainittuun kysymykseen vastattava eri tavoin sen mukaan, pidetäänkö sosiaalista ja vapaa-ajan toimintaa itsenäisenä tavoitteena vai ainoastaan parhaana mahdollisena hoitokeinona?
- f) Lopuksi, onko vastaus edellä mainittuihin kysymyksiin erilainen, jos (edellä tarkoitettu) ensimmäisen oikeushenkilön toiminnan luovutus toiselle oikeushenkilölle ei ensisijaisesti perustu toimivaltaisen viranomaisen ja kyseisten kahden oikeushenkilön tekemään sopimukseen (tai sopimukseen) tuen myöntämiseksi, vaan toimivaltaisen viranomaisen tuen myöntämistä koskevan politiikan muutosta seuranneeseen päätökseen lopettaa tuen myöntäminen ensimmäiselle oikeushenkilölle ja siirtää se toiselle oikeushenkilölle?”

7 Pääasiaan liittyviä tosiseikkoja, menettelyn kulkua ja yhteisöjen tuomioistuinmessä esitettyjä kirjallisia huomautuksia koskevat tarkemmat tiedot ilmenevät suullista käsittelyä varten laaditusta kertomuksesta. Oikeudenkäyntiasiakirjojen näitä osia käsitellään jäljempänä ainoastaan, jos se on tarpeen tuomioistuimen perustelujen selvittämiseksi.

8 Direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovuttamiseen toiselle työnantajalle sopimukseen perustuvan luovutuksen taikka sulautumisen kautta.”

- 9 Kantongerecht te Groningenin esittämät kuusi ennakkoratkaisukysymystä koskevat tosiasiallisesti direktiivin soveltamisalaan, sellaisena kuin se on määritelty sen 1 artiklassa, liittyvää kahta eri näkökohtaa. Ensimmäinen kysymys osittain sekä kuudes kysymys koskevat käsitteen ”sopimukseen perustuva luovutus”, muut kysymykset käsitteen ”yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovuttaminen” tulkintaa. Vastauksen antamiseksi Kantongerechtille on syytä tarkastella peräkkäin näihin kahteen käsitteeseen mahdollisesti liittyviä tulkintavaikeuksia kansallisen tuomioistuimen mainitsemien ongelmien kannalta.

Sopimukseen perustuvan luovutuksen käsite

- 10 On syytä huomauttaa, että asiassa 135/83, Abels, (Kok. 1985, s. 469, 11–13 kohta) 7.2.1985 antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että kyseessä olevan riidanalaisen säännöksen sisältöä ei voida määrittää ainoastaan sanamuotoon perustuvan tulkinnan avulla kyseisen säännöksen eri kieliversioiden välisten erojen sekä niiden eroavuuksien vuoksi, joita eri jäsenvaltioiden säännöksissä on sopimukseen perustuvan luovutuksen käsitteen osalta.
- 11 Näin ollen yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut kyseistä käsitettä direktiivin tavoitteen – joka on työntekijöiden suojeleminen heidän yrityksensä luovutuksen yhteydessä – kannalta riittävän laajasti ja todennut, että direktiiviä on sovellettava aina silloin, kun yrityksen toiminnasta vastaava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö vaihtuu sopimusperusteisesti niin, että tämä henkilö ottaa vastattavakseen työnantajan velvollisuuksista yrityksessä työskentelevien työntekijöiden suhteen; katso viimeksi asiassa 101/87, Bork International, 15.6.1988 annettu tuomio (Kok. 1988, s. 3057, 13 kohta).
- 12 Yhteisöjen tuomioistuin on erityisesti katsonut direktiivin soveltamisalaan kuuluviksi tapauksen, jossa yrityksen vuokrasopimus purettiin ja omistaja otti yrityksen uudelleen hallintaansa (ks. asia 287/86, Ny Mølle Kro, tuomio 17.12.1987, Kok. 1987, s. 5465), tapauksen, jossa ravintolan vuokrasopimus purettiin ja tehtiin uusi vuokrasopimus uuden liikkeenharjoittajan kanssa (asia 324/86, Tellerup eli ”Daddy’s Dance Hall”, tuomio 10.2.1988, Kok. 1988, s. 739), sekä tapauksen, jossa disko-baari luovutettiin leasing-sopimuksen nojalla ja palautettiin omistajalleen oikeuden päätöksellä (yhdistetyt asiat 144/87 ja 145/87, Berg, tuomio 5.5.1988, Kok. 1988, s. 2559).

- 13 Kuten käy ilmi edellä mainitussa Bork International -asiassa 15.6.1988 annetun tuomion 14 kohdasta, silloin kun vuokralainen, joka vastaa kyseisen yrityksen toiminnasta, menettää tämän ominaisuutensa vuokrasopimuksen päättyessä ja kun yritys myöhemmin siirtyy kolmannelle omistajan kanssa tehdyn myyntisopimuksen nojalla, kyseinen toimenpide kuuluu direktiivin soveltamisalaa sellaisena kuin se on määritelty sen 1 artiklan 1 kohdassa. Se, että tällaisessa tilanteessa luovutus tapahtuu kahdessa vaiheessa siten, että ensimmäisessä vaiheessa vuokralainen luovuttaa yrityksen omistajalle, joka puolestaan luovuttaa sen sitten uudelle omistajalle, ei sulje pois direktiivin sovellettavuutta.
- 14 Toimenpide, jota Kantongerecht te Groningenin esittämät ennakkoratkaisukysymykset koskevat - sellaisena kuin se on esitetty ennakkoratkaisupyyntöpäätöksessä - on samantapainen rakenteeltaan. Tosiasiallisesti on kyse tilanteesta, jossa kunta, joka rahoittaa myöntämällään tuella huumausaineiden väärinkäyttäjien avustustoimintaa harjoittavan säätiön toimintaa, päättää lopettaa tuen myöntämisen, minkä seurauksena kyseisen säätiön toiminta päättyy, ja siirtää tuen toiselle, samanlaista toimintaa harjoittavalle säätiölle.
- 15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy kuudennella kysymyksellään, eikö siitä, että julkisyhteisö on tehnyt siirtoa koskevan päätöksen yksipuolisesti eikä tukea saavien elinten kanssa tehdyllä sopimuksella, seuraa, ettei direktiiviä voida soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa.
- 16 Tähän kysymykseen on vastattava kielteisesti.
- 17 Ensinnäkin sekä silloin, kun omistaja päättää vaihtaa vuokralaista, että myös silloin, kun julkisyhteisö muuttaa tukipolitiikkaansa, on kyse yksipuolisesta päätöksestä. Tällöin ei ole syytä ottaa huomioon tuen luonnetta, koska tukia myönnetään joissain jäsenvaltioissa yksipuolisilla toimenpiteillä tietyin edellytyksin, joissain taas tekemällä tukea koskevia sopimuksia. Joka tapauksessa tuen saaja vaihtuu sopimusperusteisesti direktiivissä ja oikeuskäytännössä (edellä mainittu Berg-asia, tuomio 5.5.1988, 19 kohta, ja edellä mainittu Bork International -asia, tuomio 15.6.1988, 13 ja 14 kohta) tarkoitetulla tavalla. Lisäksi, vaikka Redmond-säätiö kiistää yhteisöjen tuomioistuimelle esittämässään huomautuksissa, että mitään sopimuksia olisi tehty, Kantongerecht huomauttaa päätöksensä perusteluissa nimenomaisesti, että "sekä kantaja että Sigma-säätiö ovat ilmoittaneet olevansa valmiita toimimaan aktiivisesti yhdessä kantajan asiakkaiden/potilaiden 'luovuttamiseksi' Sigma-

säätiölle, mitä varten on lisäksi perustettu työryhmä Redmond-säätiön toiminnan liittämiseksi osaksi Sigma-säätiön toimintaa”.

- 18 Toiseksi, kuten komissio korostaa huomautuksissaan, se, että käsiteltävänä olevassa asiassa toimenpide perustuu tuen myöntämiseen säätiölle tai yhdistyksille, joiden palveluista ei makseta vastiketta, ei sulje pois direktiivin sovellettavuutta kyseisen toimenpiteen yhteydessä. Kuten on jo huomautettu, direktiivin päämääränä on työntekijöiden oikeuksien turvaaminen, ja direktiivissä tarkoitetaan kaikkia työntekijöitä, joita kansallisen oikeuden nojalla koskee jonkinlainen, vaikka vain vähäinen, irtisanomissuoja (asia 105/84, Danmols Inventar, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2639, 27 kohta ja asia 237/84, komissio v. Belgia, tuomio 15.4.1986, Kok. 1986, s. 1247, 13 kohta). Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen mukaan kyseisiin työntekijöihin sovelletaan Alankomaiden BW:n säännöksiä.
- 19 Suullisen käsittelyn kuluessa pääasian kantajan asiamies on vedonnut siihen argumenttiin, että Sophie Redmondin säätiö oli konkurssiin verrattavassa tilanteessa ja että yhteisöjen tuomioistuin oli nimenomaisesti jättänyt tällaisen tilanteen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle sen vakavan vaaran vuoksi, että työntekijöiden elin- ja työolot kokonaisuutena katsoen heikkenivät perustamissopimuksen sosiaalisten tavoitteiden vastaisesti, jos direktiiviä sovelletaan konkurssin yhteydessä (edellä mainittu Abels-asia, tuomio 7.2.1985, 23 kohta).
- 20 Tätä uutta väitettä, jota ei ole esitetty yhteisöjen tuomioistuimelle jätetyissä kirjallisissa huomautuksissa ja jota mikään oikeudenkäyntiasiakirjoissa esitetty tieto ei tue, ei voida hyväksyä. Edellä mainitusta Abels-asiasta käy ilmi, että direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättäminen koskee ainoastaan konkurssiin julistettujen yritysten luovutuksia. Vaikka otettaisiin huomioon se mahdollisuus – jota ei ole mitenkään todistettu – että Redmond-säätiöllä oli vaikeuksia noudattaa sitoumuksiaan luovutusajankohtana, tämä seikka ei siis yksinään riitä perusteeksi sille, että kyseinen luovutus olisi jätettävä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle (katso erityisesti edellä mainittu Danmols Inventar -asia, tuomio 11.7.1985, 9 ja 10 kohta).
- 21 Ennakkoratkaisukysymyksiin tai niiden osiin, jotka koskevat direktiivin 77/187/ETY 1 artiklan 1 kohdassa mainitun sopimukseen perustuvan luovutuksen käsitteen tulkintaa, on siis vastattava, että kyseistä säännöstä on tulkittava siten, että tällaisesta luovutuksesta on kyse tilanteessa, jossa viranomainen päättää lopettaa tuen myöntämisen oikeushenkilölle, minkä seurauksena kyseisen oikeushenkilön toiminta päättyy kokonaan ja lopullises-

ti, ja siirtää tuen toiselle, samantapaiseen päämäärään pyrkivälle oikeushenkilölle.

Käsite ”yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutus”

- 22 Asiassa 24/85, Spijkers, tuomio 18.3.1986 (Kok. 1986, s. 1119) yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt ne edellytykset, joiden mukaisesti on arvioitava, onko jossain yksittäistapauksessa kyse direktiivissä tarkoitettusta luovutuksesta. Tällöin on otettava huomioon kolme seikkaa.
- 23 Ensin on todettava, että ratkaiseva peruste arvioitaessa sitä, onko kyseessä direktiivissä tarkoitettu luovutus, on se, säilyykö kyseisen kokonaisuuden identiteetti, mistä osoituksena on erityisesti liiketoiminnan tosiasiallinen jatkaminen tai uudelleen aloittaminen (edellä mainittu Spijkers-asia, tuomio 18.3.1986, 11 ja 12 kohta).
- 24 Jotta voidaan ratkaista, täytyvätkö tällaisen kokonaisuuden luovutuksen edellytykset, on otettava huomioon kaikki kyseistä toimenpidettä kuvaavat tosiseikat, joita ovat erityisesti se, minkä tyyppisestä yrityksestä tai liikkeestä on kyse, se, onko rakennuksia, irtaimistoa tai muuta sellaista aineellista omaisuutta luovutettu, aineettoman omaisuuden arvo luovutushetkellä, se, onko uusi toiminnan harjoittaja ottanut olennaisen osan henkilöstöstä palvelukseensa ja onko asiakaskunta siirtynyt, se, miten samankaltaista harjoitettu toiminta on ollut ennen luovutusta ja sen jälkeen, ja tämän toiminnan mahdollisen keskeytymisen kesto. Nämä seikat ovat kuitenkin vain osatekijöitä siinä kokonaisarvioinnissa, joka asiassa on tehtävä, eikä niitä tästä syystä saa arvioida toisistaan erillään (edellä mainittu Spijkers-asia, tuomio 18.3.1986, 13 kohta).
- 25 Lopuksi on todettava, että tosiseikkojen arvioiminen sen toteamiseksi, onko kyse tarkoitettun kaltaisesta luovutuksesta, kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle, jonka on tällöin otettava huomioon yhteisöjen tuomioistuimen täsmennykset tulkintaperusteet (edellä mainittu Spijkers-asia, tuomio 18.3.1986, 14 kohta).
- 26 Tässä yksittäistapauksessa ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen päätöksessä täsmennetään, että tuen siirtäminen säätiöltä toiselle tapahtui seuraavasti: Redmond-säätiö lopetti toimintansa; kumpikin säätiö pyrki samaan tai samantapaiseen päämäärään; Sigma-säätiö sulautti itseensä osittain

Redmond-säätiön; säätiöt toimivat yhdessä valmistellakseen luovutustoimenpiteet; Redmondin tietojen ja voimavarojen siirtämisestä Sigmaan sovittiin; Redmondin vuokraama kiinteistö vuokrattiin Sigmalle, joka lisäksi teki uusia työsopimuksia joidenkin Redmondin entisten työntekijöiden kanssa.

- 27 Kaikki nämä seikat ovat olennaisia tai jopa ratkaisevia tekijöitä luovutuksen määrittämiseksi, ja niitä voidaan käyttää tulkittaessa ja sovellettaessa direktiivin 1 artiklaa.
- 28 Toisessa, kolmannessa, neljännessä ja viidennessä kysymyksessään Kantongerecht kuvailee tietäntyyppiselle omaisuudelle ja toiminnalle ominaisia olosuhteita ja kysyy, voivatko ne vaikuttaa siihen, miten edellä mainittuja tekijöitä on luokiteltava sen määrittämiseksi, onko kyse luovutuksesta.
- 29 Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on irtaimiston arvioiminen osana 24 kohdassa tarkoitettua kokonaisarviointia; se, ettei irtaimistoa ole luovutettu, ei sinänsä näytä olevan esteenä direktiivin sovellettavuudelle.
- 30 Sama huomio koskee myös sosiaalista ja vapaa-ajan toimintaa; huomattakoon, että se seikka, että kyseisen toiminnan väitetään muodostaneen itsenäisen tehtäväkokonaisuuden, ei sellaisenaan riitä perusteeksi sille, ettei direktiivin edellä mainittuja säännöksiä – joita on sovellettava sekä yritysten että liikkeiden tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä, jollaiseksi erityisluonteinen toiminta voidaan katsoa – sovellettaisi.
- 31 Direktiivin 77/187/ETY 1 artiklan 1 kohdassa mainittua käsitettä ”yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutus” koskeviin ennakkoratkaisukysymyksiin on siis vastattava, että kyseistä säännöstä on tulkittava siten, että mainittu käsite tarkoittaa tilannetta, jossa kyseinen yksikkö on säilyttänyt identiteettinsä. Sen ratkaisemiseksi, onko pääasiassa tarkoitettun kaltaisessa tapauksessa kyse luovutuksesta, on arvioitava, ottamalla huomioon kaikki kyseistä toimenpidettä kuvaavat tosiseikat, jatkaako uusi oikeushenkilö tosiasiallisesti kyseisiä tehtäviä tai aloittaako hän ne uudelleen harjoittamalla samaa tai samantapaista toimintaa; sen itsenäisiin tavoitteisiin tähtäävä erityisluonteinen toiminta voidaan rinnastaa direktiivissä tarkoitettuihin liikkeisiin tai liiketoiminnan osiin.

Oikeudenkäyntikulut

- 32 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Kantongerecht te Groningenin 21.1.1991 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

- 1) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sopimukseen perustuvasta luovutuksesta on kyse silloin, kun viranomainen päättää lopettaa tuen myöntämisen oikeushenkilölle, minkä seurauksena kyseisen oikeushenkilön toiminta päättyy kokonaan ja lopullisesti, ja siirtää tuen toiselle, samantapaiseen päämäärään pyrkivälle oikeushenkilölle.
- 2) Samassa säännöksessä mainitulla käsitteellä ”yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutus” tarkoitetaan tilannetta, jossa kyseinen yksikkö on säilyttänyt identiteettinsä. Sen ratkaisemiseksi, onko pääasiasa tarkoitettua kaltaisessa tapauksessa kyse luovutuksesta, on arvioitava, ottamalla huomioon kaikki kyseistä toimenpidettä kuvaavat tosiseikat, jatkaako uusi oikeushenkilö tosiasiallisesti kyseisiä tehtäviä tai aloittaako hän ne uudelleen harjoittamalla samaa tai samantapaista toimintaa; sen itsenäisiin tavoitteisiin tähtäävä erityisluonteinen toiminta voidaan rinnastaa direktiivissä tarkoitettuihin liikkeisiin tai liiketoiminnan osiin.

Due

Joliet

Schockweiler

Grévisse

Moitinho de Almeida

Rodríguez Iglesias

Diez de Velasco

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä toukokuuta 1992.

J.-G. Giraud
kirjaaja

O. Due
presidentti